

trænges. Der kunde naturligvis ved et saastort Lovforslag være Grund til at tale om visse Enkeltheder, men jeg skal afholde mig derfra ogsaa af Hensyn til den fremrykkede Tid, men da det er fremdraget, vil jeg ogsaa gerne sige, at jeg heller ikke kan billige Bestemmelsen om Aktiekapitalens Størrelse i § 4, idet Mindstemaalet er større der end i de tidligere Lovforslag. Og jeg kan endnu mindre billige, at en Nedsættelse af Aktiekapitalen skulde kunne ske med Samtykke af Handelsministeriet. Det forekommer mig overhovedet, at man i Forhold, der berører Borgernes Næring og Handel og Vandel, skal undgaa, at Ministeriet griber ind. Enten har Borgerne Lov til det, eller de har det ikke. Det synes mig at være noget underligt, at de, der kun kan skillinge 9,000 Kr. sammen, maa ikke handle uden Ministeriets Tilladelse — jeg tvivler ikke om, at Ministeren vil være saa velvillig som muligt; men man ved dog ikke, hvem der kommer efter —, medens de, der kan skrabe 10,000 Kr. sammen, maa gøre det. Jeg ved heller ikke, efter hvilket Kriterium Ministeren vil bedømme, om Tilladelse skal gives eller ikke. Der stod i de tidligere Lovforslag saadant noget som, at velgørende eller almennyttige Selskaber kunde være saa smaa, som de vilde.

Jeg vil ogsaa gerne henlede Opmærksomheden paa, at Overgangsbestemmelserne vistnok er lovlige strenge. Det gaar vist ikke paa nogen Maade an at skære alle de mange bestaaende Aktieselskaber over den samme Læst. Selv om det kan lade sig gøre, idet Bestemmelserne er meget naturlige, vil det dog volde megen Ulejlighed, de fleste Selskaber maa saaledes vistnok have nye Aktier, det bliver i alt Fald en enorm Ulejlighed og en enorm Bekostning.

Jeg vil slutte med at sige, at i det hele og store tror jeg dog, at Lovforslaget har valgt det rette, og jeg skal derfor anbefale det til hurtig og gunstig Gennemførelse.

Harald Jensen: Da vor Gruppens Ordfører i denne Sag, det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lewinsky), ikke er til Stede, skal jeg tillade mig at sige nogle Ord om dette Lovforslag. Det er jo ganske rigtigt, som det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bråmsen) udtalte, at det er en Sag, der har været for her i Tinget i adskillige Aar, og en Sag, som egentlig kan gøre Krav paa at være saa vel overvejet, at man næsten kunde tage Lovforslaget, som det var. Det Lovforslag, der foreligger her, har til Grundlag 2 Kommissionsbehandlinger eller rettere 1 Kommissionsbehandling og 1

Udvalgsbehandling, foruden at det er gaaet gennem Rigsdagen i 3 Aar. Det første Aar var Lovforslaget Genstand for en ret indgaaende Diskussion. De 2 næste Aar gik Lovforslaget omtrent stille gennem Tinget. Men efter at dette Lovforslag har været drøftet i 3 Aar, fremtræder det nu i en Skikkelse, hvor Regeringen har taget Hensyn til, hvad der er fremkommet af Bemærkninger her i Tinget. Den har ændret det oprindelige Lovforslag ganske betydeligt, og væsentligst — deri samtykker jeg — til det bedre. For saa vidt har dette Ting Glæde af sin Behandling, idet det kan eftervise dens Virkninger deri, at Lovforslaget nu foreligger formet anderledes, end det fra først af udgik fra Kommissionens Haand, og nu nærmer sig betydeligt til, hvad dette Ting har kunnet ønske.

Et Lovforslag som dette har jo samme Formaal som næsten alle Lovforslag: at beskytte Samfundet mod den frie Konkurrence. Og dette Lovforslag har i en ganske betydelig Grad dette Formaal, idet det er en kendt Sag, at der under Aktieselskabernes Navn og Kappe foregaar adskilligt, som ikke tjener Samfundets Tarv. Af og til sker det jo, at Samfundet rystes op ved en eller anden Ulykke, som Samfundet unægtelig burde have taget sine Forholdsregler imod.

Lovforslaget er altsaa, som det her foreligger, efter Landstingets Opfattelse forbedret, om end det paa mange Omraader endnu kunde trænge til Forbedringer. Jeg skal fremdrage et enkelt Punkt, hvor Forbedringen er af den Art, at jeg fuldt ud kan billige den og kunde ønske, at man havde forfulgt den Linie, som denne Forbedring peger paa. Oprindeligt var det foreslaaet, at Aktiernes mindste Værdi skulde være 100 Kr., dette er nu slettet. Man har derved gjort det muligt for mindre bemidlede at slaa sig sammen for i Forening at løfte en eller anden Opgave. Den oprindelige og naturlige Opgave for en saadan Sammenslutning er ganske kort sagt den, i Fællesskab at gennemføre det, som den enkelte ikke kan magte. Ved at borttage den tidligere Bestemmelse har man nu aabnet Mulighed for, at Folk, der i økonomisk Henseende er smaa, stillede, kan slutte sig sammen for i Fællesskab at gennemføre en for deres Kreds eller deres Stand gavnlige Foranstaltning. Jeg kunde imidlertid ønske, at denne Linie var blevet forfulgt videre, saaledes at man ogsaa havde strøget Kravet om, at Aktiekapitalen mindst skal være 10,000 Kr. Det er en Bestem-